

Fernbaneanlægene i Genhold til Lov af 10de Marts 1861 vare fuldbendte. Denne Termin staaer nu temmelig nær; thi jeg haaber, at samtlige Fernbaneanlæg efter Loven af 10de Marts 1861 ville være fuldbendte til den kommende Midtsommer, og det er altsaa nødvendigt allerede nu at tage en Bestemmelse om Driften af Statsbanerne i det kommende Finantsaar. Lovforslaget gaaer nu ud paa, at Tidsfristen for Statens Drift af Banerne forlænges til 1ste April 1872. Ligesom man nemlig paa den ene Side endnu ikke har kunnet vinde tilstrækkelig Erfaring om Resultaterne af Statsdriften, i Sammenligning med hvad man kunde vente sig af Banernes Drift ved privat Entreprise, saaledes er der paa den anden Side endnu en lignende Grund tilstede som tidligere for ikke at tage anden Bestemmelse med Hensyn til Driften af Statsbanerne end den hidtidige, nemlig den, at man endnu stadig udvider Fernbanenettet i Sylland. Det vil være i Thingets Erindring, at den Tidsfrist, som Loven af 14de Marts 1867 indeholder, nemlig det Tidspunkt, da Fernbanenettet i Genhold til Loven af 10de Marts 1861 er fuldført, netop blev indsat i Loven, fordi man ansaae det for at være, om ikke umuligt, saa dog meget vanskeligt paa anden Maade at disponere over Statsbanerne, før Anlægene vare tilendebragte. Nu have vi imidlertid i forrige Samling vedtaget en Lov, som bestemmer en betydelig Udvidelse af Fernbanenettet i Sylland, og der er altsaa endnu i dette Diebliff den samme Vanskelighed tilstede for at kunne tage nogen definitiv Bestemmelse med Hensyn til Statsbanernes Overdragelse i Entreprise, forsaavidt noget Saadant maatte anses ønskeligt, som der i 1867 var for at tage Bestemmelse forud for Fuldbendelsen af de i 1861 vedtagne Baner. Jeg for mit Vedkommende maa ansee det for at være i enhver Henseende tilraadeligt, at man ikke opgiver Forsøget med Driften af Statens Baner ved Statens egen Foranstaltning, før det fuldstændig godtgjøres, at den ikke ogsaa i finantsiel Henseende giver et passende Udbytte, og før man ialfald nærmer sig til Fuldbendelsen af det hele Fernbanenet i Sylland.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge det ærede Thing, er en gammel Bekjendt; det angaaer Revisionen af den kjøbenhavnske Skattelov. Det vil være i det ærede Things Erindring, at der ikke alene i forrige Sæssion forelaa et lignende Forslag, hvis Behandling ikke blev tilendebragt, men at der ogsaa for 3 å 4 Aar siden har foreligget et lignende Forslag, som heller ikke førte til noget Resultat. Jeg vil nu ønske, at Forsøget denne Gang maa føre til et heldigere Resultat, saaledes at dette Revisionsforsøg maa kunne betragtes som det endelige.

Ved Loven af 11te Febr. 1863 blev det bestemt, at Forstundervisningen kunde sættes i Forbindelse med Underviisningen paa Landbohøjskolen, naar Indrengsministeren og Finantsministeren kunde komme til en Overenskomst i saa Henseende. Dette har allerede for længere Tid siden fundet Sted; men da nu enhver Forskjel mellem Fælles og Særligt er ophørt, synes der ikke at være nogen Grund til at holde Underviisningen i Skovbrug staaende udenfor eller dog halvt udenfor den øvrige Underviisning ved Landbohøjskolen, af hvilken den efter sin Natur synes at udgjøre en fuldstændig integrerende Deel. Jeg tillader mig derfor at forelægge det ærede Thing et Forslag til, at Underviisningen i Skovbrug nu optages blandt Landbohøjskolens faste Underviisningsgjenstande. — Der er en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, som ganske vist ikke staaer i nogen nøie Forbindelse med Skovbrugsunderviisningens Henlæggelse til Landbohøjskolen, og hvorpaa jeg desuden kunde ønske at gøre opmærksom. Ved den samme Lov af 11te Febr. 1863 blev det bestemt, at Udgifterne til oconomisk Havedyrkning ved Landbohøjskolen ikke maatte overstige en vis begrændset Sum aarlig, nemlig 800 Rd. Denne Indskrænkning foreslaaer jeg hævet, thi det forekommer mig, at i samme Forhold som Landets dyrkelige Areal bliver udstykket, i samme Forhold som Antallet af smaa Lodder tiltager, i samme Forhold bliver det vigtigt ved intensiv Dyrkning at afvinde de smaa Lodder større Udbytte, hvorfor Havedyrkning indtil en vis Grad bør træde istedetfor Markdyrkning. Vel er det mig indlysende, at de færreste Besiddere